

✘ Tipikus problémák, hibák

Példa egy formális, semmitmondó vázlatra:

- Bevezetés
- 1. A cég bemutatása
- 2. Elméleti háttér
- 3. A cég elemzése
- Összegzés

De ez sem mond sokkal többet:

- Bevezetés
- 1. A magyar tőzsde története
- 2. A magyar tőzsde helyzete
- 3. Sikeres cégek a magyar tőzsdén
- Összegzés

Lássuk be: önmagában fejezetcímek vagy témák felsorolása nem sokat mond a tervezett munkáról. Jelezheti a témát, de konkrét problémamegfogalmazás, kérdésfeltevés nélkül nem lehet megítélni a készülő munkát. (Attól, hogy az előbb idézett vázlatban a „cég” kifejezést konkrét vállalat nevével helyettesítjük s az „elméleti háttér” mellett a szakterület elnevezését is megjelenítjük, még nem oldottuk meg a feladatot.)

☒ Példa:

A jó munkaterv belépőt jelenthet a vállalati konzulensekhez is, ahogyan már utaltunk erre. Néhány évvel ezelőtt egy lelkes hallgató mindenképpen egy konkrét szolgáltató cégnél szeretne volna megírni szakdolgozata gyakorlati részét. Előzetesen sok információt gyűjtött a vállalatról, érdekelte az iparág és a konkrét szolgáltató, nem sikerült azonban kapcsolatba kerülnie a céggel. Általános megkereséseire (miszerint szakdolgozatot szeretne írni róluk) nem jött visszajelzés, illetve csak elutasítást kapott. A konzulens biztatására végül részletes munkatervvel állt elő, amelyben konkrétan megfogalmazta, mit szeretne vizsgálni az adott cégnél, s ez milyen előnyökkel járhat, milyen teljesítményfejlesztési lehetőségeket hozhat a vállalat számára. A témavázlat és az elkötelezettség láttán végül készségesen fogadták a jelentkezőt, nagyon jó együttműködés alakult ki a vállalati konzulens és a szerző között, s egy igen színvonalas szakdolgozat készült, amely a cég számára is hasznos fejlesztési lehetőségeket fogalmazott meg.

3.2. Célmegfogalmazás és kérdésfeltevés

A minket érdeklő téma választása a legfontosabb biztosítéka annak, hogy élvezzük a munkát, hasznos tapasztalatokat gyűjthessünk, s ne kellemetlen kötelező feladatnak érezzük az írást. Ha van témánk, ezen belül kell megtalálnunk azt a konkrét kérdést (vagy kérdéseket, de nem túl sokat), amely munkánk során iránymutatást ad, s amelyre választ keresünk és adunk majd dolgozatunkban.

★ 8. tanács

Figyeljünk a téma relevanciájára, újszerűségére!

Nyújtsunk újat és érdekeset – magunknak és az olvasóknak is!

Ne féljünk az új témáktól (amelyekről még nem született hasonló munka)! Mi a helyzet akkor, ha érdeklődésünk olyan speciális terület felé visz, amelyhez kevés támpontot, irodalmat találunk? Ne csüggedjünk, legyünk leleményesek, keressünk bátran, szabadon! Kovácsoljunk erényt a nehézségből: ha kevesen jártak előttünk a kiválasztott úton, gyorsabban tudjuk áttekinteni a vonatkozó irodalmat, s sokkal több lehetőség kínálkozik új gondolatok kifejtésére is. Kutassunk kreatívan, vizsgáljuk meg a kapcsolódó területeket, keressünk párhuzamokat, rendszerezzük a gyakorlatból nyert információt!

Ha a téma újdonsága, a hazai szakirodalom szűkössége a témaválasztás indoklásában is szerepel, feltétlenül gondosan győződjünk meg arról, hogy ezek az állítások megfelelnek a valóságnak. Kellemetlen, ha a szerző úgy gondolja, hogy ő találta fel a spanyolviaszt, miközben nem ismeri a – szerinte új – témával foglalkozó alapküveteket.

☒ Példa:

A szerzők tájékozatlansága kellemetlen helyzeteket is eredményezhet. Ilyen volt például, amikor egy doktori képzésben résztvevő hallgató lelkesen ecsetelte a disszertáció állását tárgyaló kutatási fórumon, hogy milyen új területre talált rá egy külföldi cikk alapján, s hogy valószínűleg erre a területre koncentrálni majd doktori értekezésében. Ugyanakkor nem tudta, hogy a területet saját egyetemének egy másik tanszéke már közel tíz esztendeje tanítja – igaz, kissé más megközelítésben – a felsőbb éves hallgatóknak.